

## 29. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ

### **Držte se pevně slova života.**

*(ze zpěvu před dnešním evangeliem)*

#### **Slova svatého evangelia podle Matouše.**

Farizeové odešli od Ježíše a uradili se, jak by ho chytili za slovo. Poslali k němu své učedníky zároveň s herodovci, aby mu řekli: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů, nehledíš totiž na to, čím kdo je. Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?“ Ježíš prohlédl jejich zlý úmysl a odpověděl: „Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz, kterým se platí daň!“ Podali mu denár. Zeptal se jich: „Čí je to obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“ Tu jim řekl: „Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“

#### **K úvaze:**

V prvních stoletích řešili křesťané vážný konflikt se světskou mocí. Římští císařové od nich vyžadovali rituální úkony, kterými mělo být uznáno jejich božství. Křesťané neměli problém světskou autoritu respektovat, modlit se za ni, sloužit jí, ale odmítali se jí klanět. Na římských mincích byl například nápis, že císař je synem Božského Augusta, že je velekněz, a že císařovna Livie je bohyně míru. Takové mince byly považovány za rouhání a peníze nesoucí obraz císaře bylo nemožné použít pro chrámový kult. Proto na chrámovém nádvoří měli svoje stoly směnárníci, kteří prodávali chrámové mince, kulticky nezávadné.

Farizeové a znalci zákona nepřijímají Ježíšovo poselství, neuvěřili. Ježíš tyto „vzorné“ věřící, kteří jím pohrdají a napadají ho, jako by byl falešný prorok, velmi ostře usvědčuje z jejich pokrytectví. Sami se považují za čisté před Bohem. A právě na těchto lidech se před zástupem ukazuje, že jejich vzorné plnění Tóry je pochybné hned v prvním a největším přikázání. Vždyť žádný Izraelita nesměl mít u sebe obraz člověka ani zvířete, protože to bylo považováno za modloslužbu. Proto si Ježíš vyžádá denár od nich a nikoli od někoho z učedníků ani ho nevytáhne z vlastní kapsy. Pán tak přesně vystihne, oč v této situaci jde: slepé plnění Tóry nevede ke spáse. Podstatné je, proč a pro koho úkony naší víry děláme!

Jako v jiných podobných situacích, ani zde se Ježíš nevyvléká z nastražené léčky sofistickým žonglováním se slovy, nýbrž odpovídá na hlubší úrovni. Nutí tak své odpůrce k hlubší úvaze a ke změně postoje, k obrácení. Byl-li člověk stvořen k obrazu Božímu (srov. Gn 1,26n), patří celý jemu, a pak je pro něj otázka podřízené lidské autority druhořadá, a přece legitimní. Děláme-li vše pro to, abychom patřili cele Bohu, budeme snáze schopni rozlišit, které chování vůči lidem je správné a které ne.

Ježíš nám ve své odpovědi připomíná, že jsme občany dvou panství – duchovního a časného. Ke každému máme své povinnosti, které, obecně řečeno, nejsou mezi sebou v konfliktu. Nastávají však situace, kdy musíme z ohledu na lásku vystoupit např. proti jednání naší vlády, které by bylo proti sociální spravedlnosti. V případě konfliktu mezi duchovní a světskou oblastí je moudré řídit se slovy sv. Tomáše Mora: „Jsem králův dobrý služebník, ale na prvním místě je Bůh.“ Křesťan je člověk, který věří, vyznává a prožívá, že jeho jediný Pán je Ježíš.

*(zdroj: Paulínky, vira.cz, pastorage.cz, Posvátný prostor)*

Dávat „co je Boží Bohu“. Ježíš nás zve k zamyšlení nad tím, co je v nás Boží (nesmrtelná duše, pečeť Ducha svatého, obraz Boží, naše tělo je chrám Ducha svatého...). A co jsme ochotni dávat Bohu. Dnes je neděle – „den Páně“. Patří i naše neděle Pánu?

### **Nedělní modlitba podle Anselma Grüna:**

Milosrdný a dobrý Bože, daroval jsi mi neděli jako den odpočinku. Ty jsi sedmý den odpočinul od svého díla. A viděl jsi, že všechno je dobré. Kéž se dnes podílím na tvém odpočinku a dívám se vděčně na to, co se událo v tomto týdnu. Daruj mi nejen vnější klid, ale i vnitřní pokoj, abych řekl „ano“ ke všemu, co je ve mně. Dej, abych s tebou řekl o všem, co se stalo: „Bylo to velmi dobré.“ Ty nám dáváš neděli jako svatý den, jako den, který se vymyká teroru termínů, nad kterým nemá svět se svými záležitostmi pražádnou moc. Svatý čas je vždy také léčivým časem. Uzdrav dnes lidi, kteří jsou rozerváni a uvěznění v sobě. Doved’ je do kontaktu se svatým prostorem, který je v nich a ve kterém přebýváš. Tam, kde ty v nich bydlíš, jsou již zdraví a celiství. Neděle je dnem památky na vzkříšení Ježíše Krista. Tak jako zvítězí slunce nad temnotou noci, stejně i tvůj syn Ježíš Kristus přemohl ve vzkříšení temnotu smrti. Dej, ať dnes při oslavě Ježíšova vzkříšení povstanu z hrobu své rezignace a své sebelítosti. Roztrhni pouta a odval zátěž, která na mě leží a která mi překáží v tom, abych žil svůj vlastní život. Myslím ale také na všechny, kteří si nedokážou poradit s myšlenkou na vzkříšení. Dej, ať nad všemi, kteří jsou dosud uvěznění, zazáří slunce tvé milosti, aby mohli vstát spolu s tvým synem Ježíšem Kristem z hrobu své svázanosti a aby vděčně užívali svobody a velikosti tvého života. Žehnej všem, kteří mohou dnes odpočívat od námahy svých všedních dní. A dej, aby našli také vnitřní klid a mohli tak začít týden odpočinku a osvěžení. Amen.

*Požehnanou neděli i celý týden Vám přejí  
premonstráti z Doksan P. Zdík a P. Wolfgang.*